

Letní tábor Bílkovice 2010

Z pohledu
Starších UFOunů

Cesta kolem světa za 16 dní po stopách Járy Cimrmana

Rok se s rokem sešel a už tu byl opět srpen a s ním i očekávaný LT Bílkovice 2010. Letošní léto bylo takové aprílové, co se týče počasí, a tak nikoho nepřekvapilo, že nás hned na srazu poctil svou přítomností vydatný liják, který nám dělal společnost celý den. Oddíl starších se tedy vydal na cestu vlakem do Benešova. Tam jsme čekali, než přestane pršet, abychom nevjížděli do deště, ale to se nám stejně nepodařilo. Po tříhodinovém čekání na nádraží jsme cyklistickou pasáž začali za mírného deštíku, ten se ale během několika málo minut změnil opět v déšť, a tak to vyšlo v podstatě nastejno. Do tábora jsme dorazili mokří až za ušima, ale spokojení, že máme náročnou cestu už za sebou. UFOuni se rychle navečeřeli a vybalili. Tou dobou už začal déšť trochu opadat a tak vše vypadalo o trochu veseleji.

Druhý den byl na programu klasický Sherwood, počasí se uklidnilo, takže jsme pláštěnky nechali „doma“ a vyrazili na obhlídku do lesa. Práce všem šla od ruky a odpoledne jsme měli už tolik dřeva, že jsme si stačili zahrát i krátké seznamovací hry. Večer se ještě připravil oheň, ale jelikož začalo zase pršet, museli jsme si na zahajovací táborák počkat a hráli jsme nějaké stolní hry až do setmění.

Kdo očekával další ráno pošmourný den, byl na omylu. Paprsky slunce zpříjemnily UFOunům ranní rozcvičku a dalo se čekat, že bude opravdu hezky. Dodělaly se poslední zbytky práce a začala opravdová zábava. Na řadu pak přišla celý rok očekávaná scénka! Scénka, která UFOuny přenesla do děje...

...Divoši *Skákal přes oheň, až si propálil mokasíny* a *Opeřený had* právě ulovili lva a s jeho porcováním jim pomáhala *Tančila jako blázen až do bílého rána*. Všichni se rázem ocitli v Africe a od domorodců se dozvěděli, že slavný cestovatel Jára Cimrman na jejich kontinentě ukryl vzácné vynálezy. UFOuni se je proto rozhodli hledat. Vynálezy však nebyly ukryty pouze v Africe, ale mohly být kdekoliv! Začala tedy Cesta kolem světa za 16 dní!!

Asi si dokážete představit, že při cestě kolem světa se událo spoustu zážitků, UFOuni potkali spoustu obyvatel všech kontinentů, někteří se stali jejich přáteli a proti některým museli bojovat. Každý den urazili dlouhou cestu a když při nich stálo štěstí, objevili i vynález Járy Cimrmana, který měl nevyčíslitelnou hodnotu.

Cesta tedy začala v Africe a jistě Vás nepřekvapí, že místní domorodci nebyli zrovna přátelští, jelikož s bělochy nemají zrovna ty nejlepší zkušenosti. Vždy, když se někteří takoví objeví, chtějí loupit nebo je zajmout, a tak se na UFOuny pořádně vyzbrojili. Naštěstí neměli tolik kvalitních bojovníků, a tak UFOuni lehce přemohli domorodce-Lúzry, horší to však bylo s Medium či Vrahy! Když se řekne Afrika, také se všem vybaví Egypt a pyramidy. Tam jsme také byli a objevili starodávnou hrobku s oživlou mumii.

Přechod do Evropy přes Gibraltar byl první ostrou zkouškou, před kterou byli UFOuni postaveni. Dostat se jen pomocí dvou lan přes průliv a zachránit tam

zajatce, který jim při tom pomáhal, se podařilo až po hodině. Avšak nutno zmínit, že šlo o perfektní týmovou práci a nakonec i o dobrou zábavu. V Evropě jsme navštívili jeskyni Lascaux, kde jsme se pokusili znázornit starodávné výjevy na obrovský papír, temperami

a jen pomocí rukou. Výsledná díla byla úchvatná, jedno hezčí než druhé. Evropu jsme se dále taky pokusili prozkoumat na kole a vydali se na výlet na Stonehenge. Posledním místem, kde se UFOuni pokusili objevit

nějaké poklady, byla Pevnost Boyard. Souboje s místními siláky skončily i občasným vítězstvím UFOunů.

Cesta do Asie byla ještě složitější než přechod Gibraltaru. Šlo o to, že byla potřeba se proplížit podzemními chodbami na hranicích, aniž by si toho kdokoliv všimnul. UFOuni si vzali krumpáče a lopaty, oblečení, které se už nedalo více zamazat a šlo se na to! Po proplížení se touto nebezpečnou zónou byli všichni unaveni, ale spokojeni. Asie je opravdu zajímavá, mísí se zde krásná příroda s kulturními památkami i průmyslovými zónami. Každou tuto část jsme stačili navštívit. Za zmínku stojí určitě návštěva Severního pólu, kde jsme si stačili i zasoutěžit v biatlonu. Ale jako největší zážitek si každý UFOun bude pamatovat záchranu tonoucích Asiatů pod přehradou Tři soutěsky. Nikdo, kdo tam byl, na to určitě nezapomene..:-) Došlo také na další souboje s místními obyvateli. Nyní však byli vedoucí ti, kteří se snažili

společnými silami UFOuny přemoci. Avšak dostat se na pečlivě střežené místo na nejvyšším bodě bílkovických kopců nebylo jen tak.

Přesun do Austrálie proběhl letecky. Přes „pavoučí síť“ se každý UFOun musel dostat vzduchem bez dotyku země, zkouška to byla tentokrát asi jedna z nejtěžších. V Austrálii jsme se i přes vysokou teplotu vzduchu moc neohřáli, jelikož jsme pak mířili rovnou do Severní Ameriky. Ale i přesto jsme si stačili zahrát hru Žraloci, při které nejeden žralok UFOuna dosti vyděsil. No, každý at' trochu zapátrá v paměti..:-)

V Americe se už pomalu začalo myslet na to, kdo nakonec získá více vynálezů Járy Cimrmana a také se začalo se soutěžením finišovat. Velký souboj byl o McEgg uvařený na potoce. Byli jsme přece v Americe, a tak návštěva místního McDonaldu byla samozřejmostí. V Americe se také trochu pokazilo počasí, a tak jsme hráli bowling a touto kratochvílí jsme se opravdu skvěle bavili.

Všichni se už ale těšili na závěr, vodácký put'ák po Sázavě-Amazonce. Na kolech jsme dojeli do Českého Šternberku a pak už si jen užívali skvělého počasí, zajímavých jezů a hezké přírody.

Celá expedice čítala 5 kánoí a 2 pálavy. Voda příjemně tekla, i přesto jsme do

místa, kde jsme nocovali, přijeli trochu později, než jsme předtím počítali. Druhý den nás ze stanů vyhnalo sluníčko, jelikož už v 8 hodin bylo uvnitř nesnesitelné vedro. Super!! Tento den nás totiž čekalo opět pár jezů, takže i nějaké to mírné namočení se bralo s notnou dávkou humoru. Je potřeba zmínit, že se nikdo necvakl, což odporuje všem vodáckým zákonům, ale bylo to

prostě tak. Příště musíme být šikovnější!:-) Do Chocerad jsme přijeli podle plánu, vlak už byl skoro za zatáčkou, takže jsme rychle vytáhli lodě na břeh, oblékli se do civilu a upalovali na zastávku.

Do tábora jsme přijeli k večeru, nutností pro všechny byla teplá sprcha, večeře a spánek. Další den už byl čistě pracovní, bylo potřeba vše uklidit, abychom si mohli v klidu užít rozlučkový táborák s kytarou. Večer také proběhlo vyhlášení Celotáborových her, při kterém se vlastně všichni shodli na tom, že nebylo důležité vyhrát, ale tábor si pořádně užít. V neděli se už jen douklidilo to, co se nestačilo předchozí den a upalovalo se do Prahy!

Kolektiv vedoucích Starších

Osoby a obsazení:

Mladší UFOuni: Fíla Kašpar, Fanda Kavka, Terka Kmoníčková, Martin „Štika“ Kovář, Šimon Kučera, Lukáš Pitín, Vlád'a Poustka, Adam Přibyl, Vojta Trojan a Míla Valena

Starší UFOuni: Petr „Pet'ulix/Px“ Fatka, David Chudek, Tomáš Jirsa, Adam Kašpar, Honza „Chobot“ Klauda, Martin „Kost'ák“ Kostohryz, Matyáš Krumphanzl, Gába Piskalla a Lucka Poustková

Vedoucí: Vojta Císař, Dafča Fatka, Pet'a Franková, Jarda Hejný, Zuzka Hrabětová, Myšák Janda, Dominik Krejčík, Jirka „KUKI“ Kukačka, Petr „Kuki“ Kukačka, Honza „Severka“ Severyn, Petr „Peter'S“ Severyn, Filip Šenk

Návštěvy: Spousta. Děkujeme a omlouváme se za chybějící jména.

Děkujeme, přijed'te příště zas.
Vaši Vedoucí.